

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/172/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3117011925
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3117011925.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tótha a sudcov JUDr. Dušana Krč-Šeberu a JUDr. Michala Antalu v trestnej veci proti obžalovanému H. A., nar. XX.X.XXXX a obžalovanému M. M., nar. XX.X.XXXX, pre prečin neoprávneného nakladania s odpadmi podľa § 302 ods.1, ods.2 písm.a) Trestného zákona spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 17. septembra 2019, sp. zn. 4T/101/2017, na verejnom zasadnutí konanom dňa 20. októbra 2020 v Trenčíne, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie prokurátora **z a m i e t a**, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 17. septembra 2019, sp. zn. 4T/101/2017 boli obžalovaní H. A. a M. M. podľa § 285 písm. a) Tr. por. oslobodení spod obžaloby Okresnej prokuratúry Trenčín sp.zn. 2Pv 110/16/3309-45 zo dňa 31.7.2017, doručenej súdu 1.8.2017, pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin neoprávneného nakladania s odpadmi podľa § 302 ods.1, ods.2 písm.a) Trestného zákona spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 30.01.2016 v čase okolo 08:00 hodiny až 09:00 hodiny obvinený M. M. na požiadanie obvineného H. A. ako konateľa spoločnosti TOPA STAV s.r.o. prišiel spolu s T. C. na nákladnom motorovom vozidle továrenskej značky Mercedes Benz 208 bielej farby s logom spoločnosti TOPA STAV s.r.o. do mesta Ilava na ulicu J. L. Bellu k neobývanému murovanému objektu súpisného čísla XXX, ktorého vlastníkom je obvinený H. A., odkiaľ postupne ručne vyniesli celkovo 60 umelohmotných a kovových nádob rôznych objemov s obsahom nebezpečných látok v celkovom množstve 2.476 kg vrátane obalov, ktoré na dvakrát naložili na úložnú plochu tam pristaveného nákladného motorového vozidla, s ktorým obvinený M. M. vykonal dve jazdy k brehu rybníka zvaného „Štrkovisko Ilava“ na parcelu KN-E 2077/3 k. ú. Ilava, kde pri brehu vo vzdialenosti približne 5 metrov od vodnej plochy tieto umelohmotné a kovové nádoby s nebezpečným odpadom v rozpore s § 13 písmeno a) a § 14 odsek 1 písmeno e) zákona o odpadoch č. 79/2015 Z. z. voľne uložili na dvoch nelegálnych skládkach, hoci v zmysle vyhlášky Ministerstva životného prostredia SR č. 365/2015 Z. z. ktorou sa ustanovuje katalóg odpadov, je takýto odpad vedený pod katalógovým číslom 020108 - agrochemické odpady obsahujúce nebezpečné látky (N) používané výhradne v poľnohospodárskom priemysle, pričom predmetné nebezpečné látky mohli spôsobiť všeobecné ohrozenie tým, že niektoré obaly neboli dostatočne uzavreté a niektoré boli skorodované a hrozilo nebezpečenstvo úniku nebezpečných látok do okolia a výška vynaložených nákladov na likvidáciu odpadu z miesta uloženia na riadnu skládku a ekologické zneškodnenie predstavuje celkovo čiastku 13.219,44 €,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý sú obžalovaní stíhaní.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože bol ihneď po jeho vyhlásení napadnutý odvolaním prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín v neprospech obžalovaných. V odôvodnení

odvolania sa vyjadril k použiteľnosti a zákonnosti čítania výpovede svedka T. C. a uviedol, že ustanovenie § 263 odsek 3 písmeno a) Trestného poriadku rieši situáciu, ktorá v danom prípade nastala. Zápisnica o výpovedi svedka sa môže prečítať, ak bol výsluch vykonaný spôsobom zodpovedajúcim ustanoveniam Trestného poriadku, a taká osoba zomrela alebo sa stala nezvestnou, pre dlhodobý pobyt na neznámom mieste sa stala nedosiahnuteľnou. Čítanie výpovede takého svedka je tak v rámci ustanovení Trestného poriadku. Prokurátor podrobne poukázal na obsah svedeckej výpovede svedka T. C., ako jediného priameho svedka celej udalosti, ktorý usvedčuje obžalovaných zo spáchania skutku. Tento prišiel na políciu dobrovoľne sám po odvysielaní reportáže v televízii, kedy reálne zistil, čo v aute vozil. K ďalšiemu postupu povereného príslušníka po zabezpečení výpovede svedka T. C., ktorého bolo potrebné vypočuť v štádiu konania po vznesení obvinenia uvádzam, že poverený príslušník predvolával svedka T. C. na výsluch, lustraval ho a dňa 02.05.2017 zistil, že svedok je evidovaný ako mŕtvy a zomrel dňa 18.12.2016 v Českej republike.

V ďalšej časti odvolania podrobne poukázal na vykonané dôkazy, kedy bol vykonaným šetrením preukázaný aj pôvod nájdených nebezpečných látok. Nebezpečný odpad bol majetkom v tom čase Jednotného roľníckeho družstva, následne Poľnohospodárskeho družstva Košeca a nebezpečné látky boli skladované na hospodárskom dvore v budove skladu v Ilave, kde sa však už ku dňu vykonania kontroly 23.03.2016 nenachádzali. Pri likvidácii budovy Poľnohospodárskeho družstva Košeca zmizol, oprávnený subjekt sa domnieval, že bol ekologicky zlikvidovaný. V januári, dňa 28.01.2016 prebiehala dražba nehnuteľnosti v Ilave s.č. XXX, kde v rámci dražobného konania obžalovaný H. A. zistil, že v nehnuteľnosti, o ktorú má záujem, sa nachádzajú sudy s pravdepodobne nebezpečným odpadom. Predmet dražby - nehnuteľnosť nebola uzamknutá, bola voľne prístupná. Dňa 28.01.2016 obžalovaný H. A. bol upozornený na nebezpečný odpad dražobnou spoločnosťou a následne dňa 30.01.2016 došlo ku skutku, kedy dňa 30.01.2016 obžalovaný H. A. dal pokyn obžalovanému M. M. na odvoz sudov spolu so svedkom T. C. na breh rybníka zvaného „štrkovisko llava“, s čím svedok T. C. nesúhlasil, avšak na dvakrát to ku Rybníku vyviezli, ostatok odviezol obžalovaný M. M. na Mercedes Benz na zberný dvor. Z vyjadrenia Dražobnej spoločnosti a.s. zo dňa 16.08.2016 a Notárskej zápisnice č. N 201/2016, vyplýva, že predmetom dražby je stavba s.č. XXX llava na LV č. XXXX a vydražiteľom je H. A.. Zo správy ďalej vyplýva, že licitátor informoval prítomných účastníkov dražby o nádobách neznámeho charakteru v priestoroch predmetu dražby, pričom na základe neoverených informácií by sa malo jednať o nádoby s nebezpečným odpadom, ktoré by bolo potrebné ekologicky zlikvidovať. Záonné ohliadky predmetu dražby prebehli 08.01.2016 a 20.01.2016. Dňa 28.01.2016 sa uskutočnila samotná dražba bez ďalších fyzických obhliadok predmetu, k zaplateniu ostatku došlo 09.02.2016 a k odovzdaniu nehnuteľnosti došlo 18.02.2016. Predmetná budova bola voľne prístupná, nebola uzamknutá a teda výpoveď svedka T. C. podáva jednoznačné vykreslenie ako sa odpad nachádzajúci sa v danej budove dostal na breh rybníka zvaného „štrkovisko llava“. Svedok T. C. keď zistil z médií, že sa našiel nebezpečný odpad, išiel oznámiť celú vec na políciu s tým, že nevedel, že obžalovaný M. M. s obžalovaným T. A. nemajú legálne dohodnuté uloženie odpadu na tomto mieste. Svedok T. C. urobil oznámenie dňa 29.03.2016 a zo spoločnosti TOPA Stav s.r.o. bol svedok T. C. prepustený dňa 30.03.2016. V mesiaci apríl 2016 svedok T. C. oznámil na polícii jeho napadnutie obžalovaným M. M., ktorý sa mu vyhrážal smrťou s palicou alebo mačetou v ruke.

Pokiaľ ide o vyčíslenie škody okresný súd sa stotožnil s pripomienkami obžalovaných, ktorí napádali rozsah zistený v prípravnom konaní, keďže niektoré látky sa nepodarilo identifikovať. V tej súvislosti prokurátor uviedol, že podľa § 124 Trestného zákona proti životnému prostrediu sa škodou rozumie súhrn ekologickej ujmy a majetkovej škody, pričom majetková škoda v sebe zahŕňa aj náklady na uvedenie životného prostredia do pôvodného stavu. Pri trestnom čine neoprávneného nakladania s odpadmi sa rozsahom činu rozumie cena, za ktorú sa odpad v čase a v mieste zistenia činu obvykle zbiera, prepravuje, vyváža, dováža, zhodnocuje, zneškodňuje alebo ukladá a cena za odstránenie odpadu z miesta, ktoré na jeho uloženie nie je určené. Zo záverov odborného vyjadrenia výskytu nelegálnej skládky nebezpečného odpadu k.ú. llava, lokalita „Rybník“ vyplýva, že celkové množstvo zaistených látok je 2476 kg vrátane obalov, z ktorých je 919 kg známych látok a 1557 kg látok neznámych., celkovú sumu na ich likvidáciu ako nebezpečných materiálov spoločnosť EnviTrans, s.r.o. OCA vyčísliť na 13.219,44 €. Zo zoznamu známych látok zistených v predložených nebezpečných materiáloch vyplýva, že tieto spadajú do kategórie „nebezpečné odpady“ s katalógovým číslom 02 01 08 - Agrochemické odpady obsahujúce nebezpečné látky. Z uvedeného dôvodu podľa vyjadrenia osoby poverenej vypracovaním odborného vyjadrenia za spol. Envitrans, s.r.o. analýza odpadu nie je potrebná ku ekologickému zneškodneniu odpadu, nakoľko na likvidáciu nebezpečného materiálu bude nastavená štandardná metóda určená pre likvidáciu agrochemikálií. Za účelom objektivizácie závažnosti konania obžalovaných bolo vypracované odborné vyjadrenie k odpadu vypracované ku dňu 04.03.2016

a vyplýva z neho, že v sudoch vyhodnených pri Rybníku sa nachádzali okrem iných látky pre ryby a ostatné vodné živočíchy mimoriadne jedovaté - toxické, s dlhodobými nepriaznivými účinkami vo vodnej zložke životného prostredia, látky nebezpečné pre včelstvá, látky spôsobujúce podráždenie dýchacích ciest, vážne poleptania kože a poškodenie očí a podobne. Takmer každá z tam sa nachádzajúcich látok je jedovatá alebo toxická pre živočíchy vrátane človeka. Záverom odborného vyjadrenia znalec uvádza, že v prípade kontaminácii vody z Rybníka s týmito látkami by došlo k obzvlášť závažnej ekologickej havárii. Súčasne bolo zistené, že niektoré obaly, v ktorých sa tieto nebezpečné materiály nachádzali neboli dostatočne uzavreté, boli skorodované a hrozilo tak nebezpečenstvo úniku látok do prostredia. K spôsobu vykonania analýzy látky nachádzajúcej sa v sudoch prokurátor uviedol, že či odpad bol alebo nebol nebezpečným odpadom je pre samotné trestné konanie z právneho hľadiska irelevantné. Platí domnienka, že ak niečo je označené ako nebezpečný odpad (nádoby takto označené boli), vykazuje to znaky nebezpečného odpadu (podľa znaleckého posudku vykazuje), tak sa to za nebezpečný odpad považuje. Obžalovaní s odpadom nakladali ako s nebezpečným odpadom a ich úmysel a konanie smerovalo ku zbaveniu sa práve nebezpečného odpadu. V danom prípade pokiaľ ide o sumu vo výške 13.2019,44 Eur, nejde o škodu, ale o údaj tvoriaci kvalifikačný znak skutkovej podstaty stíhaného trestného činu. K identifikovaniu nebezpečných látok je potrebné tiež uviesť, že pre účely trestného konania a preukázania zavinenia je dôležité ako a za čo materiál, ktorý bol nelegálne uložený, považovali práve obžalovaní. Materiál vykazoval všetky znaky nebezpečného odpadu a teda je považovaný za nebezpečný odpad. Napriek tomu, skutková podstata § 302 Trestného zákona nie je založená na neoprávnenom nakladaní s nebezpečným odpadom, ale s odpadom ako takým. Látky, ktoré boli nájdené pri Rybníku v llave odpadom boli, čo je podstatné pre samotné vyvodenie trestnej zodpovednosti. Pri prečine podľa § 302 odsek 1 Trestného zákona je viazaný na formu zavinenia aspoň z neobstaranosti. Nakoľko došlo k uloženiu odpadu mimo legálnu skládku, na miesto, ktoré nie je označené ako legálna skládka, nie je nikde evidované a taktiež páchatelia nemali osobitné povolenie na uloženie odpadu mimo skládku, došlo ich konaním k spáchaniu trestného činu.

Rovnako nie je možné sa stotožniť s tvrdením samosudcu, že skutok sa nestal. Nádoby s látkou a označené ako nebezpečný odpad sa na brehu Rybníka zvaného „Štrkovisko llava“ na parcele KN-E XXXX/X k.ú. llava reálne našli, o čom svedčí nielen zápisnica o ohliadke miesta činu, výpovede svedkov - členov rybárskej stráže, svedka T. C., ale aj odvysielaná televízna relácia.

Vzhľadom na vyššie uvedené má prokurátor za to, že rozsudok Okresného súdu v Trenčíne sp.zn. 4T 101/2017 zo dňa 17.09.2019, ktorým boli obžalovaný M. M. a obžalovaný H. A. oslobodení podľa § 285 písmeno a) Trestného poriadku spod obžaloby Okresnej prokuratúry Trenčín, je nezákonný. Preto navrhol, aby odvolací súd z dôvodu podľa § 321 odsek 1 písmeno b), c), d) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok podľa § 322 odsek 1 Trestného poriadku a vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

K odvolaniu prokurátora sa vyjadril obžalovaný M. M. prostredníctvom svojho obhajcu, kde tento zdôraznil, že svojím návrhom na vykonanie dôkazov na hlavnom pojednávaní zo dňa 14.12.2018 prostredníctvom obhajcu nesúhlasil s čítaním zápisnice o svedeckej výpovedi T. C. na hlavnom pojednávaní, ktorý dôkaz navrhla vykonať prokurátorka, pretože mal už v tom čase za to, že jej čítaním by došlo k porušeniu princípu kontradiktórnosti konania. Z uvedeného dôvodu zároveň tiež nesúhlasil ani s oboznámením sa so zápisnicou o previerke výpovede na mieste samom. Okresný súd Trenčín postupoval správne, keď vyhodnotil svedeckú výpoveď T. C. urobenú pred vznesením obvinenia ako nezákonnú a nepoužiteľnú v rámci tohto trestného konania, pretože tomuto svedkovi nemohol klásť otázky a v prípade, ak by okresný súd na takúto výpoveď prihliadol, došlo by tak jednoznačne k porušeniu jeho práva na obhajobu. Na základe tohto nezákonného dôkazu bola spôsobená nezákonnosť aj následne ďalšieho zabezpečeného dôkazu, a to zápisnice o previerke výpovede tohto svedka na mieste samom. Nesúhlasí s názorom prokurátora, že čítanie výpovede svedka T. C. bolo v súlade s Trestným poriadkom. Ustanovenie § 263 ods.3 Tr.por. jasne uvádza, že prečítanie takejto výpovede na hlavnom pojednávaní možno urobiť len vtedy, ak bol výsluch svedka T. C. vykonaný spôsobom zodpovedajúcim ustanoveniam Trestného poriadku, čo však nie je pravda, pretože tomuto svedkovi nemohol klásť otázky a teda ani nie je možné aplikovať ust. § 263 ods. 3 písm. a) Trestného poriadku tak, ako to prezentuje prokurátor. On aj spoluobžalovaný H. A. počas dokazovania na hlavnom pojednávaní vyprodukovali dostatok logických dôkazov vzájomne na seba nadväzujúcich, aby tak vyvrátili klamstvá T. C., ktoré neboli ničím podložené. Uvedené skutočnosti svedčiace v ich prospech potvrdili aj všetci nimi navrhnutí svedkovia, o ktorých výpovediach nie je žiadna pochybnosť. K vážnosti, serióznosti a odbornosti Odborného vyjadrenia vypracovaného spoločnosťou enviTrans s.r.o. z Dubnice nad Váhom sa nebude bližšie vyjadrovať, pretože podrobne sa k nemu vyjadril znalec pán Ing. O. G., PhD., z ktorého

je zrejmé, že sa jedná len o nič nehovoriaci dokument vo vzťahu k údajnému nebezpečnému odpadu, ako aj k nakladaniu s ním a k jeho následnému zneškodneniu. Táto odborná spoločnosť samozrejme nevedela hodnoverne ani len preukázať ako naložila s odpadom, o ktorom tvrdí, že je nebezpečný a ako ho zlikvidovala. Pozornosť Okresnej prokuratúry Trenčín by sa mala zamerať práve na tento subjekt, ktorý pôsobí podľa vyjadrenia jej štatutárneho orgánu - konateľa Ing. O. S. na trhu cca 20 rokov a pritom funguje len ako sprostredkovateľ a fakturant vo vzťahu k údajnej likvidácii odpadu, o ktorej nevie predložiť žiadne relevantné doklady a to ani na výzvu Okresného súdu Trenčín. So záverom súdu, že nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý bol ako obžalovaný stíhaný spolu s H. A., sa stotožňuje v plnom rozsahu. Navrhol vychádzajúc z vecnej správnosti rozsudku, aby Krajský súd v Trenčíne odvolanie Okresnej prokuratúry Trenčín podľa § 319 Tr.por. zamietol, pretože nie je dôvodné.

Na verejnom zasadnutí o odvolaní, konanom za splnenia všetkých procesných podmienok v neprítomnosti obžalovaného M. M., prokurátor krajskej prokuratúry uviedol, že sa pridrižiava písomných dôvodov odvolania, pričom toto čiastočne modifikoval v tom smere, že navrhuje, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok podľa § 321 ods.1 písm.b), písm.d) Tr.por. a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju tento v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Obhajca obžalovaného H. A. poukázal na to, že okresný súd správne vyhodnotil všetky vykonané dôkazy, na základe čoho dospel k správne záveru, že je potrebné obžalovaného oslobodiť spod obžaloby, ktoré rozhodnutie okresný súd riadne odôvodnil i s poukazom na judikatúru a tiež i naďalej sú pochybnosti o nebezpečnosti zaisteného odpadu s poukazom na znalecký posudok znalca Ing. G.. Preto navrhol, aby krajský súd odvolanie prokurátora zamietol podľa § 319 Tr.por.

Obhajca obžalovaného M. M. uviedol, že sa v plnej miere pridrižiava písomného vyjadrenia k odvolaniu prokurátora, napadnutý rozsudok považuje za správny a zákonný a preto navrhol odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuť podľa § 319 Tr.por.

Obžalovaný H. A. taktiež navrhol odvolanie prokurátora zamietnuť.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods.1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por.

Krajský súd preskúmajúc napadnutý rozsudok na základe podaného odvolania zistil, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné. Z obsahu odvolania je zrejmé, že prokurátor vytýka súdu prvého stupňa nesprávne hodnotenie vykonaných dôkazov, resp. ustálenie skutkového stavu, poukazujúc na vykonané dôkazy, ktoré podľa názoru prokurátora preukazujú, že skutok sa stal a spáchali ho obžalovaní. Odvolací súd dospel k záveru, že na základe pomerne rozsiahleho vykonaného dokazovania prvostupňový súd vyvodil správne skutkové závery, pričom sa zaoberal dôkazmi, tak jednotlivo ako aj v súhrne, svoje rozhodnutie riadne vysvetlil v jeho odôvodnení, ktoré je v intenciách ustanovenia § 168 Tr. por. Čo sa týka skutkových zistení, je napadnutý rozsudok výsledkom konania, pri ktorom súd prvého stupňa postupoval podľa ustanovení Trestného poriadku, pričom odvolací súd v tomto smere nezistil žiadne chyby, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie stavu veci, ako je konštatovaný v rozsudku okresného súdu. Skutočnosť, že sa prokurátor ako odvolateľ nestotožňuje so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa v napadnutom rozsudku, nemôže sama o sebe viesť odvolací súd k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti záverov vyslovených súdom prvého stupňa. Súd prvého stupňa v rozhodnutí uviedol, prečo na výpoveď svedka C. a previerku jeho výpovede na mieste samom uskutočnené po začatí trestného stíhania a pred vznesením obvinenia nemohol prihliadnuť a z akého dôvodu, pričom tento právny záver podrobne a náležite odôvodnil i s poukazom na príslušnú judikatúru. V súvislosti s týmto záverom nie bez významu je i zistenie vyplývajúce z uznesenia povereného príslušníka PZ v inej veci vedenej na OO PZ Púchov pod ČVS: ORP-261/PU-PB zo dňa 04.07.2016 (ktoré je založené v trestnom spise pod č.l. 502), kde z predmetného uznesenia vyplýva, že v obdobnej trestnej veci vedenej pre trestný čin podľa § 302 ods.1, ods.2 písm. a) Tr.zák., boli podozrivými osobami zo spáchania skutku H. A. a M. M., pričom aj v uvedenej veci bol vypočutý dňa 10.05.2016 svedok C., ktorý však využil svoje zákonné právo podľa § 130 ods.2 Tr.por. a odmietol vo veci vypovedať. Neobstojí v tomto smere ani prípadná námietka, že by svedok C. odmietol vypovedať, pretože by sa bál vyhrážok jedného z

obžalovaných, keďže už o mesiac skôr (apríl 2016) svedok T. C. oznamoval na polícii jeho údajné napadnutie obžalovaným M. M.. I s poukazom na takéto zistenie, kedy mal svedok C. v dvoch trestných stíhaniach týkajúcich sa totožných podozrivých v obdobnej veci raz vypovedať a druhý raz odmietol vypovedať, sa javí ako nevyhnutné pre použiteľnosť jeho výpovede zo dňa 29.03.2016 (pred vznesením obvinenia) v aktuálne prejednáwanej veci, aby táto bola urobená pri dodržaní zásady kontradiktórnosti, tak ako to bližšie vysvetlil okresný súd, najmä za situácie, že ide o jediného priameho svedka celej udalosti, tak ako to uviedol i prokurátor a táto by i vzhľadom na iné okolnosti prípadu mohla vzbudzovať pochybnosti. Napokon okresný súd tiež rozviedol jednotlivé vykonané dôkazy, na ktoré prihliadal a ktoré tiež riadne vyhodnotil, pričom jeho ďalšie správne skutkové a právne závery majú dostatočný základ vo vykonanom dokazovaní. Odvolací súd uvádza, že s takýmto hodnotením dôkazov a napokon i konečným záverom súdu prvého stupňa sa stotožnil. Reagujúc na odvolacie námietky prokurátora odvolací súd uvádza, že nemožno súhlasiť ani s tvrdením prokurátora o tom, že v rámci dražobného konania obžalovaný H. A. vedel o tom, že v nehnuteľnosti, o ktorú má záujem, sa nachádzajú sudy s pravdepodobne nebezpečným odpadom. Uvedené podľa prokurátora vyplýva z vyjadrenia Dražobnej spoločnosti a.s. zo dňa 16.08.2016 a Notárskej zápisnice č. N 201/2016, kedy z predmetnej správy je zrejmé, že licitátor informoval prítomných účastníkov dražby o nádobách neznámeho charakteru v priestoroch predmetu dražby, kedy na základe neoverených informácií by sa malo jednať o nádoby s nebezpečným odpadom a ktoré by bolo potrebné ekologicky zlikvidovať. Uvedené tvrdenie dražobnej spoločnosti totiž nekorešponduje s výpoveďou licitátora nehnuteľnosti pri predmetnej dražbe, O.. S. A. pred okresným súdom, ale najmä je v rozpore so znaleckým posudkom č. 102/2015 vypracovaným znalcom Ing. C. dňa 31.10.2015 na predmetnú nehnuteľnosť pod s.č. XXX, kde sa v znaleckom posudku nikde neuvádza nejaký nebezpečný odpad. Je nepochybné, že pokiaľ by znalec po ohliadke takýto odpad v predmetnej nehnuteľnosti zistil, uviedol by to v posudku vypracovanom pre dražobnú spoločnosť, nakoľko takéto zistenie by nepochybne malo vplyv na cenu, za ktorú sa nehnuteľnosť vydraží (z dôvodu zvýšených nákladov nového majiteľa na odstránenie odpadu). Tvrdenie dražobnej spoločnosti vo vyjadrení nemá teda oporu v ostatných vykonaných dôkazoch. Napokon ani nie je zrejmé a nebolo to šetrením zistené, či a ako sa vôbec predmetný odpad mohol dostať do budovy so s.č. XXX, keďže tento mal byť uskladnený v inom objekte v budove skladu v L., kde sa však už ku dňu vykonania kontroly 23.03.2016 nenachádzal. Pri likvidácii budovy Poľnohospodárskeho družstva Košeca zmizol, oprávnený subjekt sa domnieval, že bol ekologicky zlikvidovaný. Nemožno teda za daného dôkazného stavu vylúčiť ani tú alternatívu, že odpad k rybníku mohla vyviezť aj v inom období iná osoba.

Uvedené skutočnosti sú len tie najdôležitejšie, na ktoré považoval odvolací súd za potrebné poukázať z hľadiska dôvodov podaného odvolania prokurátorom, pričom aj odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvého stupňa, že na základe zákonne vykonaných dôkazov nemožno jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností dospieť k záveru o vine obžalovaných zo spáchania skutku tak, ako je uvedený v skutkovej vete obžaloby. Pre uznanie viny musí mať súd bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že skutok, ktorý je predmetom trestného stíhania sa skutočne stal a že tento spáchal obžalovaný. Súd môže oprieť výrok o vine i o nepriame dôkazy, avšak len za predpokladu, že tvoria vo svojom súhrne logickú, ničím nenarušenú uzavretú sústavu dôkazov vzájomne sa dopĺňujúcich a na seba naväzujúcich, z ktorých možno vyvodiť len jediný záver a súčasne vylúčiť iný. V danom prípade ani podľa názoru odvolacieho súdu takýto záver urobiť nemožno, nakoľko na základe dôkazov vykonaných zákonným spôsobom, tak ako na to podrobne poukázal už prvostupňový súd, nebolo možné bez akýchkoľvek pochybností urobiť záver o tom, že skutok tak, ako je uvedený v obžalobe sa stal a spáchali ho obžalovaní. Preto v zmysle zásady in dubio pro reo, okresný súd správne obžalovaných v zmysle § 285 písm. a) Trestného poriadku spod obžaloby oslobodil.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd odvolanie prokurátora nepovažoval za dôvodné a preto ho podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.